

видъ) спрягава ся особено по второ спряженіе; *лѣгнѣ* (опрѣдѣленъ видъ) спрягава ся особено по прьво спряженіе; *лѣгамъ* (многократенъ видъ) спрягава ся по трете спряженіе и пр.

109. По дадены-ты примѣры за спряженіе ся спрягавать и вси глаголи срѣдни, възвратни, взаимни и страдателни съ прибавленіе у всички врѣмена при окончаніе-то възвратно-то мѣстоименіе *ся*; така: *смѣѣтъ ся*, *мыѣтъ ся* спрягавать ся по прьво спряженіе; *срѣдѣтъ ся*, *рѣшѣтъ ся* по второ, а *обычѣамъ ся* по трете спряженіе и пр.

110. Страдателни глаголи съ окончаніе *ся* тврьдѣ рѣдко ся употреблявать въ Българскый языкъ, и то почти само въ трете лице у прѣминѣлы-ты врѣмена; като: *градыше ся* кѣща; *уби ся* чловѣкъ. Нѣ въ Българскый языкъ има страдателны глаголы, съ ставны отъ страдателно причастіе съ спомогателный глаголъ *сѣмъ* или *бывамъ*; като: *намразенъ сѣмъ*; *обыкнѣтъ быде* и пр.

Тука поставяме единъ примѣръ за спряженіе такыва съставны страдателны глаголы.

Наклоненіе изъвѣстелно.

Врѣмя настоящее.

Ч. Един.

Ч. Множ.

писанъ, а, о	{	сѣмъ	{	сме
		си		сте
		е		сѣ.